

Temat tygodnia: **Niby tacy sami, a jednak inni.**

Kształtowanie postawy tolerancji w stosunku do dzieci niepełnosprawnych, dostrzeganie różnic i podobieństw pomiędzy dziećmi różnych ras.

Dzień 1

1. Wysłuchajcie piosenki:

Słuchanie piosenki *Nasze emocje* Śpiewające Brzdące

<https://www.youtube.com/watch?v=kRJFN6V7TB4>

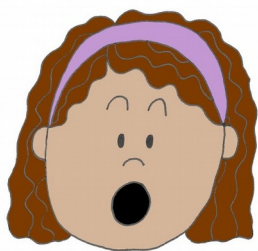
R. zadaje dziecku pytania:

- *O czym jest ta piosenka?*
- *Co oznacza słowo: emocje?*
- *O jakich emocjach jest mowa w piosence?*
- *Jakie emocje nas „odwiedzają”? Co się wtedy dzieje?*

• Rytmiczne wyklaskiwanie (z równoczesną recytacją) wybranych fragmentów piosenki. Nauka piosenki metodą echa.

• Ćwiczenia dotyczące emocji.

Nazwij emocje na obrazkach, opowiedz kiedy odczuwasz : szczęście, strach, złość, radość, wstyd, zmęczenie.

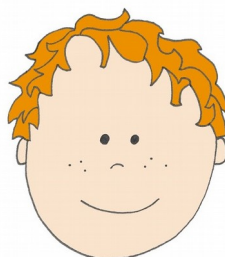

ZASKOCZENIE

DZIECKIEMBADZ.BLOGSPOT.COM

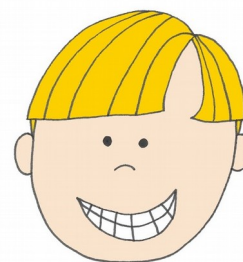

WSTYD

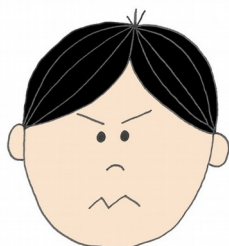

SZCZĘŚCIE

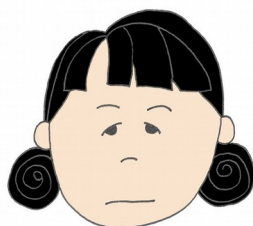
DZIECKIEMBADZ.BLOGSPOT.COM

WESOŁOŚĆ

ZŁOŚĆ

ZMĘCZENIE

SMUTEK

STRACH

• Ćwiczenia poranne

- Ćwiczenia wycucia ciała i przestrzeni – *Wiatraczki*.

Dzieci obracają się wokół własnej osi z rozłożonymi w bok rękami, w jedną i w drugą stronę.

- Ćwiczenia rąk i nóg – *Spacer raków*.

Dzieci poruszają się tyłem, w siadzie podpartym, w różnych kierunkach.

- Podskoki – *Skaczące piłeczki*.

Dzieci podskakują nisko – przy szybkich uderzeniach w tamburyn, wysoko – przy wolnych uderzeniach.

- Ćwiczenia równowagi – *Na huśtawce*.

Dzieci dobierają się parami, podają sobie ręce; naprzemiennie wykonują przysiady.

- Ćwiczenia uspokajające – *Maszerujemy i mówimy rymowanke*.

Dzieci maszerują po obwodzie koła, rytmicznie klaszcząc i powtarzając rymowanke:

My jesteśmy dzieci, my kochamy słońce, ptaki śpiewające i drzewa szumiące.

Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Piłka dla wszystkich.*

Książka (s. 82–83) dla dziecka.

Dziecko słucha opowiadania i ogląda ilustracje w książce.

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli.

– Brawo, Franek! – krzyczeli kibice.

– To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy.

Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno.

Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu?

– Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie.

– Opowiedz.

– W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników!

– To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada.

– Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skrzył nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem!

– Ojej! Zostałeś bramkarzem?

– Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników.

- Brawo!
- A wtedy on na mnie nakrzyczał...
- Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada.
- Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”.
- Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada.
- Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie.
- Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada.
- Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego!
- Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej:
- Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega.
- To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada.
- Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek.
- Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa!
- To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec.
- Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zadecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie

powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli.

– I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek.

– Powiedzieli,

że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

• Rozmowa na temat opowiadania.

-- Co śniło się Frankowi?

-- O czym opowiadał Adzie?

-- Jak zachowywali się chłopcy?

-- Co zrobił ich kapitan?

-- Kim został Franek na meczu?

-- Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?

-- Co będzie ćwiczył Franek?

-- Jak oceniasz zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

• **Ćwiczenie w czytaniu.**

Książka (s. 82–83) dla dziecka - 6latki.

Dziecko słucha tekstu czytanego przez R. lub 6-latki czytają tekst znajdujący się pod ilustracjami w książce.

• **Wyjaśnienie pojęcia tolerancja.**

Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest poszanowaniem cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były całkowicie odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne. Współcześnie rozumiana tolerancja to szacunek dla wolności innych ludzi, ich myśli i opinii oraz sposobu życia.

R. pyta:

-- Czy chłopcy byli tolerancyjni?

-- Czy znasz inne przypadki braku tolerancji? (Wyśmiewanie się z ludzi

o innym kolorze skóry, innego wyznania...).

-- Czy należy wyśmiewać się z kogoś, dlatego że jest gruby, jeździ na wózku...?

Tablica 29 – OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE

• Rozmowa na temat różnych niepełnosprawności oraz indywidualności dzieci.

R. podkreśla, że nie można kogoś nie lubić za wygląd lub sposób zachowania, mówienia.

R. mówi:

- Wszystkie dzieci lubią się bawić.
- Wszystkie dzieci chcą mieć koleżanki i kolegów.
- Wszystkie dzieci cieszą się, gdy jest im wesoło.
- Wszystkie dzieci płaczą, gdy jest im smutno.

• **Ćwiczenia: oddechowe, artykulacyjne i słuchowe, na podstawie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek *Dni tygodnia*.**

*Jakie nazwy dni
tygodnia znamy?*

*Czy wszystkie nazwy
dni pamiętamy?*

*Jeśli ktoś lubi
takie zadania,
niech się zabiera
do wyliczania.*

*Powietrza dużo
buzią nabiera
i na wydechu*

niech dni wymienia:

*– poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela.**

*Jeśli za trudne
było zadanie,
ćwicz dalej z nami
to wyliczanie.*

*– Poniedziałek, wtorek, środa, czwartek,
piątek, sobota, niedziela.**

*W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają za R. – na jednym wydechu
– nazwy dni tygodnia.*

Dzień 2

Co jest cięższe, a co lżejsze? – zabawy z zastosowaniem wagi szalkowej.

Jeśli nie macie w domu wagi szalkowej dowiedzcie się jak wykonać najprostszą wagę i pobawcie się w ważenie:

<https://www.youtube.com/watch?v=h2LGXt0f014> przykład wykonania wagi i zabawy z wagą

<https://ekodziecko.com/waga> przykład wykonania wagi nr 2

- Zapoznanie z wagą szalkową.

Waga szalkowa.

Dziecko ogląda wagę, nazywają jej części za R.

• Ćwiczenia z zastosowaniem wagi szalkowej.

Przygotujcie klocki: drewniane, sześcienne, i misia.

Porównajcie wagę (masę) misia i klocków. Przykładowe sytuacje:

- Pierwsza sytuacja.

R. kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – trzy klocki.

-- *Co jest cięższe? Po czym to poznaliście?*

-- *Co jest lżejsze? Po czym to poznaliście?*

- Druga sytuacja.

R. kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – cztery klocki.

-- *Co jest cięższe? Co jest lżejsze?*

-- *Po czym poznaliście, że cztery klocki ważą tyle co miś?*

(Ilość klocków musi być taka, aby ich masa równoważyła masę misia).

- Trzecia sytuacja.

R. kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – pięć klocków.

-- *Co jest cięższe? Po czym to poznaliście?*

-- *Co jest lżejsze? Po czym to poznaliście?*

- **Ćwiczenia w porównywaniu masy przedmiotów.**

Różne przedmioty, np.: klocki, piłeczki, lalki, misie, tworzywo przyrodnicze.

Dziecko porównuje masę wybranych przedmiotów i określa, co jest cięższe, co jest lżejsze.

- **Karta pracy, cz. 4, s. 55.**

Kolorowanie w każdej parze cięższego przedmiotu. Kończenie rysowania wag według wzoru.

- **Zabawa ruchowa Waga.**

Stańcie w parze naprzeciwko siebie. Podajcie sobie ręce i naprzemiennie wykonujcie przysiady.

- **Zabawy Miny i minki.**

Dziecko mimiką naśladuje polecenia R.:

Jesteś smutny. układają usta w podkówkę,

Jesteś zdziwiony. marszczą czoło,

Jesteś przestraszony. szeroko otwierają oczy, otwierają usta

tak jakby chciały powiedzieć głoskę O,

Słuchanie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek

Nazwy miesięcy

W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają za R. – na jednym wydechu – nazwy miesięcy.

Jakie miesiące

w roku mamy?

Czy wszystkie nazwy

miesiący znamy?

Komu nie sprawi

trudu zadanie,

niech rozpoczyna

ich wyliczanie.

Powietrza dużo

buzia nabiera

i na wydechu

nazwy wymienia:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień. *

Jeśli za trudne

było zadanie,

ćwicz dalej z nami

to wyliczanie:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik*,

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik*.

• Zabawa Przyjazny dotyk.

R. poprzedza zabawę krótką rozmową na temat tego, jakie gesty i czynności wobec drugiego człowieka są miłe, a jakie nie są miłe.

<https://www.youtube.com/watch?v=yM58cz4OEMw> „Kanapka” masażyk

<https://www.youtube.com/watch?v=oE5zyyckKtE> „Pączek” masażyk

https://www.youtube.com/watch?v=18SpO_lyH2Q Uwaga i spokój
żabki - CD ćwiczenie "Mała żabka"

Hymn dzieci (sł. i muz. Jolanta Kucharczyk).

I. Masz skórę czarną, żółtą albo białą,
czy mieszkasz w Polsce, czy też w innym kraju,
to jesteś dzieckiem, tak jak ja,
i chcesz tak żyć, jak chcę żyć ja.

Ref.: Każde dziecko na świecie chce bezpiecznie żyć,
każde dziecko na świecie chce szczęśliwe być.

Chce mieć dobrych rodziców i dom chce własny mieć,
dobrze uczyć się, pięknie bawić się,
przecież tak mało chce!

II. Niech żadne dziecko już nie będzie głodne,
niech widzi tylko sprawiedliwość, dobro.

Więc wszyscy w zgodzie muszą żyć,

na świecie pokój musi być.

Ref.: Każde dziecko...

III. Niech tu, na Ziemi, słońce zawsze świeci
i niech szczęśliwe będą wszystkie dzieci.

Bo przecież pięknie można żyć,
śnić tylko najpiękniejsze sny.

Ref.: Każde dziecko...

R. pyta:

-- Czego pragnie każde dziecko?

-- Czy każde dziecko jest bezpieczne i szczęśliwe?

-- Czy dzieci innych ras, mające inny kolor skóry, różnią się jeszcze
czymś od was?

Dzień 3

• Karty pracy, cz. 4, s. 56–57.

Patrzenie na obrazek. Opowiadanie, co się na nim dzieje. Odszukiwanie na dużym obrazku przedmiotów, roślin umieszczonych na dole kart.

Zabawy przy piosence *Nasze emocje*.

- Utrwalanie piosenki *Nasze emocje*
- Śpiewanie, wybranych fragmentów piosenki.
- Śpiewanie z różnym natężeniem głosu (głośno, cicho, szeptem).

• Ćwiczenia *Słuchamy bębenka* – rozwijanie sprawności ruchowej.

Bębenek.

Dziecko porusza się zgodnie z rytmem wygrywanym na bębenku, reagując na ustalone sygnały:

- rytm ćwierćnut – maszeruje,
- mocne uderzenie – wykonuje przysiad,
- dwa uderzenia – robi dwa kroki w tył,
- szybkie, miarowe uderzenia – biega na palcach,
- mocne, miarowe uderzenia – maszeruje na piętach.

Nagranie piosenki *Nasze emocje*.

Dziecko maszeruje w rytmie nagrania piosenki. Podczas przerwy w muzyce R. recytuje wybrany fragment tekstu piosenki zgodnie z rytmem. Dziecko go powtarza: klaszcząc, tupiąc.

Wykonanie pracy **Obrazek dla przyjaciela.**

- opowiedz: *Kogo nazywamy przyjacielem?*

Dziecko podaje cechy przyjaciela, np.: dba o nas, jest pomocny, opiekuńczy, rozbawia nas, czujemy się przy nim bezpiecznie...

- Wykonanie pracy plastycznej

Dla dziecka: podstawa pudełka po czekoladkach, brystol, szary papier, kolorowy papier, nożyczki, klej.

Ramą obrazka jest podstawa pudełka po czekoladkach. W jej wnętrzu dziecko tworzy dowolną kompozycję, np. góry, jezioro, las, łąkę, miasto...

- **Karta pracy, cz. 4, s. 58.**

Opowiadanie o tym, jak Olek i Ada obchodzili Dzień Dziecka. Układanie zdań o każdym obrazku. Pisanie samodzielnie lub przez N. imienia dziecka. Ozdabianie pola z imieniem.

Dzień 4

Wysłuchajcie bajki:

<https://www.youtube.com/watch?v=6PuTmPYYNXw> „Droga do szczęścia” – Bajkowisko.pl – słuchowisko – bajka dla dzieci (audiobook)

Dzieci z całego świata.

- Oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci z różnych kontynentów.

Dziecko ogląda zdjęcia, wymienia różnice między przedstawionymi na nich dziećmi (kolor skóry, kształt oczu itd.).

- Zabawa uwrażliwiająca zmysł dotyku – *Badamy swoją twarz.*

Dziecko za pomocą dotyku bada kształt swojej głowy, wypukłość nosa, uszu i policzków, ułożenie brwi itp.

R. pyta:

-- *Jaki kształt ma głowa?*

-- *Jakie są twoje włosy? (Proste, kręcone, miękkie...).*

-- *Wymieńcie części twarzy.*

-- *Popatrzcie na mamę , tatę , siostrę lub brata a może kolegę lub koleżankę. Czy są tacy sami jak wy? Czy mają taki sam kolor oczu i włosów?*

- **Karta pracy, cz. 4, s. 54.**

Rysowanie siebie w swoim ulubionym ubraniu, ze swoją ulubioną zabawką. Kolorowanie ramki swoim ulubionym kolorem. Samodzielne pisanie swojego imienia (swoich imion) i nazwiska (lub z pomocą R.).

<https://www.youtube.com/watch?v=bzboHM5GUzg> ćwiczenia z liczeniem W PODSKOKACH

<https://www.youtube.com/watch?v=QtoVcgJ2yEk> EDUMUZ- ZDALNE NAUCZANIE: Stary Abraham na stojaka

<https://wordwall.net/pl/embed/79ff7747f24341a4bc1eb10d5b5b8399?themeId=52&templateId=8&fbclid=IwAR0bbbESZcM2ytux6nti8afcDJPIaRU0STFy27s8rWMG79GzkaEickyZU4Y> zakręć słonecznym kołem – zabawy artykulacyjno-ruchowe

- **Wykonanie papierowych pacynek paluszkowych.**

wyprawka, karta I, nożyczki, klej.

Dziecko wycina pacynki, skleja je. Określają, jakie emocje są przedstawione na buziach Olka i Ady. Próbuje prowadzić dialogi, korzystając z wybranych pacynek.

- **Ćwiczenia w czytaniu.**

Książka (s. 90–91).

Czytanie tekstu *Od buraka cukrowego do cukierka*.

<https://www.youtube.com/watch?v=p9h8SChtrjI> Audiobook dla dzieci - Bajka relaksacyjna o małym Kotku

Dzień 5

- **Zabawa z wykorzystaniem kostki mimicznej.**

https://kursy.cdw.edu.pl/wp-content/uploads/2017/03/kostka_emocji.pdf

Dziecko ogląda kostkę mimiczną, nazywa emocje przedstawione na obrazkach buzi.

R. pyta:

-- *Kiedy się złościemy?* (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę).

-- *Kiedy się smucimy?* (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć).

-- *Kiedy się boimy?* (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyczeć, uciekać, chować się lub walczyć).

-- *Kiedy się cieszymy?* (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia).

-- *Kiedy się wstydzimy?* (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym).

-- *Kiedy zazdrościmy?* (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie).

Dziecko rzuca kostką mimiczną. Nie pokazuje, co wskazała kostka, tylko miną przedstawia odpowiednią emocję. Rodzic naśladuje minę, jaką przedstawiło dziecko, i nazywa związaną z nią emocję (zamiana rolami).

Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk *Moje uczucia.*

*Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były,
i tego, że odwiedziny babci już się skończyły.*

*Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,
i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.*

Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.

Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę.

*W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,
że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija.*

*Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,
tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.
Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,
po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.*

•• Rozmowa na temat tekstu.

-- Co mieszka w sercu?

-- Czy zawsze jest nam wesoło?

-- Czy zdarza się, że coś was smuci?

-- Czy zdarza się, że coś was złości?

R. przypomina, że uczucia, emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom. Ale należy pamiętać o tym, że *po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.*

• **Rysowanie na kartce tego, co cieszy dziecko, i tego, co je smuci.**

Podzielcie kartkę na pół, z rysunkiem chmurki i słońeczka w ich rogach. Po lewej stronie kartki (chmurka w rogu) narysuj to, co cię smuci, a po prawej stronie (słonko) – co cię cieszy, opowiedz o swoich rysunkach.

• **Karta pracy, cz. 4, s. 59.**

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie rybek i fal po śladach. Kończenie rysowania rybek według wzoru. Kolorowanie ich.

<https://www.youtube.com/watch?v=TU938BIqh5I> Mały uparty słoń | Bajki po Polsku | Bajka i opowiadania na Dobranoc

• **Nauka wiersza Krystyny Datkun-Czerniak *Wszystkie dzieci.***

W sercach dzieci radość gości

gdy bezpieczne są.

Mają prawo do miłości

– przecież po to są!

• **Wprowadzenie nazwy *czerwiec* na podstawie fragmentu wiersza Apolinarego Nosalskiego *O dwunastu braciach.***

*Drogą do lasu
idzie już czerwiec
z wiązanką chabrów
i dzbanem czernic.*

*Patrzy na łąkę
mokrą od rosy:*

*– Już czas najwyższy
na sianokosy.*

R. pyta dziecko:

-- Jak nazywa się nowy miesiąc?

-- Co to są sianokosy?

-- Jak wyglądają chabry?

-- Wymień nazwy wszystkich miesięcy, zaczynając od czerwca.

Opracowały: Beata Masica, Malwina Bryl

Źródła: Przewodnik metodyczny „Nowe Przygody Olka i Ady” cz. 4 wydawnictwo Mac Edukacja, autor: Wiesława Żaba-Żabińska.

Źródła internetowe: www.centrumdobregowychowania.pl , www.wordwall.net ,
www.ecodziecko.com